

HOMILIA MISSA D'ENVIAMENT DE CATEQUISTES
Es Mercadal 12 d'octubre de 2020

1. Anau i anunciau

Quan Jesús rep la visita dels deixebles de Joan Baptista, que li pregunten si era el Messies esperat, respon apel·lant a la seva pròpia experiència: anau i anunciau allò que heu vist i sentit. Aquestes paraules de Jesús, que són el lema d'aquesta jornada, defineixen amb claredat quina és la missió del deixeble. El cristià és sempre testimoni, algú que té una bona notícia que comunicar i que proclama el goig de creure en l'Evangeli. Ser cristià és posar-se en marxa, sortir a les places i camins per anunciar allò que hem vist i sentit: que en Jesús de Natzaret Déu ens ha parlat i ens ha estimat d'una manera definitiva.

En la seva resposta, Jesús els convidava a que transmetessin allò que estava fent i dient: que els cecs recuperaven la vista i que als pobres se'ls anunciava la bona notícia. També nosaltres som testimonis d'allò que Jesús fa i d'allò que diu, del poder sanador de la seva gràcia i de la força impressionant de la seva Paraula, que omple el nostre cor i mou la nostra vida.

2. La vocació del catequista

Aquesta missió d'anunciar, que rep cada cristià, és viscuda d'una manera peculiar pel catequista, perquè a ell li ha estat confiat un ministeri específic en l'Església. És un servei molt important, perquè té com a meta introduir a la fe, ajudant a l'Església a educar els seus fills. Com es diu en el recent Directori per a la catequesi, "*el catequista és un cristià que rep una crida particular de Déu, acceptada en la fe, aquesta crida el capacita per al servei de la transmissió de la fe i per la missió d'iniciar a la vida cristiana*" (n. 112).

Afegeix el Directori que aquesta "*criada personal de Jesucrist*" només pot ser viscuda en relació constant amb Ell (cf. n. 122). La trobada amb Jesucrist és la font del testimoni. El catequista ha experimentat el misteri de Déu revelat en Jesucrist i ajuda a altres persones a introduir-se dins aquest misteri. Per a això resulta, a més, indispensable l'acció de l'Esperit Sant, que és el vertader protagonista de la catequesi. És l'Esperit Sant el que ens fa sentir en la nostra vida allò que Jesús diu i allò que opera en nosaltres i és també l'Esperit el que ens dóna forces per proclamar-ho i el que fa fecunds els nostres esforços per acompanyar la vida de fe dels més joves.

Comencam un curs que tindrà, sens dubte, especials dificultats, a causa de la pandèmia que vivim. Per afrontar-lo amb entusiasme ho hem de fer molt units a Jesús i molt confiats en la força de l'Esperit Sant. Necessitam aprofundir en la nostra experiència d'encontre amb Jesús, que hi és present a l'arrel de la missió, i en la confiança en el poder de la gràcia, que hi actua en el cor de les persones.

3. A l'Església

El ministeri del catequista només es pot viure si esteim molt units a tota l'Església. Tota la comunitat cristiana és responsable de la catequesi, però en ella hi ha unes persones que assumeixen aquest ministeri en nom de tots. Heu de ser molt conscients de la vostra vocació, perquè heu estat cridats per Déu a participar de la missió de Jesús i desenvolupar la tasca d'educar en la fe en nom de l'Església. Per això és tan important desenvolupar aquesta vocació en íntima comunió de pensament i d'acció amb tota l'Església.

Aquest és el sentit del ritus de l'enviament que avui realitzarem: deixar clar que ser catequista no és una iniciativa vostra, sinó resposta a una crida que Déu us fa per mitjà de l'Església. Dit d'una altra manera: no hi ha un dret d'un cristià a ser catequista d'una comunitat, perquè aquest ministeri és un servei que l'Església us encomana. El ritus de l'enviament posa de manifest que és l'Església diocesana qui us demana que us comprometeu i l'ajudeu a iniciar els fillets i joves en la fe. És, per això, una manifestació pública de la vostra vocació i missió.

4. Units Marí

La celebració de la festa de la Mare de Déu del Pilar ens recorda també que aquesta missió l'hem de portar a terme, com la primera comunitat cristiana, molt units a Maria, la mare de Jesús. El llibre de Fets explicava molt bé com Ella va aglutinar als primers deixebles, ajudant-los a perseverar en la pregària i en la invocació de l'Esperit Sant, que els llançaria a la missió. També avui, quan ens disposam a començar un nou curs, sentim la seva presència maternal al costat de nosaltres. Maria ens hi ajuda a introduir-nos en el misteri de Jesús, a escoltar la seva Paraula i a conservar-la en el cor, per així proclamar-la, donant testimoni d'allò que hem vist i sentit.

HOMILÍA MISA DE ENVÍO DE CATEQUISTAS

Es Mercadal, 12 de octubre de 2020

1. Id y anunciad

Cuando Jesús recibe la visita de los discípulos de Juan Bautista, que le preguntan si era el Mesías esperado, responde apelando a su propia experiencia: id y anunciad lo que habéis visto y oído. Estas palabras de Jesús, que son el lema de esta jornada, definen con claridad cuál es la misión del discípulo. El cristiano es siempre testigo, alguien que tiene una buena noticia que comunicar y que proclama el gozo de creer en el Evangelio. Ser cristiano es ponerse en marcha, salir a las plazas y caminos para anunciar lo que hemos visto y oído: que en Jesús de Nazaret Dios nos ha hablado y nos ha amado de una manera definitiva.

En su respuesta, Jesús les invitaba a que transmitieran lo que estaba haciendo y diciendo: que los ciegos recuperaban la vista y que a los pobres se les anunciaba la buena noticia. También nosotros somos testigos de lo que Jesús hace y de lo que dice, del poder sanador de su gracia y de la fuerza impresionante de su Palabra, que llena nuestro corazón y mueve nuestra vida.

2. La vocación del catequista

Esta misión de anunciar, que recibe cada cristiano, es vivida de un modo peculiar por el catequista, al que le ha sido confiado un ministerio específico en la Iglesia. Es un servicio muy importante, porque tiene como meta introducir a la fe, ayudando a la Iglesia a educar a sus hijos. Como se dice en el reciente Directorio para la catequesis, "el catequista es un cristiano que recibe un llamado particular de Dios, aceptado en la fe, ese llamado lo capacita para el servicio de la transmisión de la fe y para la tarea de iniciar en la vida cristiana" (n. 112).

Añade el Directorio que este "llamado personal de Jesucristo" sólo puede ser vivido en relación constante con Él (cf. n. 122). El encuentro con Jesucristo es la fuente del testimonio. El catequista ha experimentado el misterio de Dios revelado en Jesucristo y ayuda a otras personas a introducirse en el mismo. Para ello resulta, además, indispensable la acción del Espíritu Santo, que es el verdadero protagonista de la catequesis. Es el Espíritu Santo el que nos hace sentir en nuestra vida lo que Jesús dice y lo que hace en nosotros y es también el Espíritu el que nos da fuerzas para proclamarlo y el que hace fecundos nuestros esfuerzos por acompañar la vida de fe de los más jóvenes.

Comenzamos un curso que tendrá, sin duda, especiales dificultades, debido a la pandemia que nos acecha. Para afrontarlo con entusiasmo debemos hacerlo muy unidos a Jesús y muy confiados en la fuerza del Espíritu Santo. Necesitamos profundizar en nuestra experiencia de encuentro con Jesús, que está en la raíz de la misión, y en la confianza en el poder de la gracia, que es quien actúa en el corazón de las personas.

3. En la Iglesia

El ministerio del catequista sólo se puede vivir si estamos muy unidos a toda la Iglesia. Toda la comunidad cristiana es responsable de la catequesis, pero en ella existen unas personas que asumen este ministerio en nombre de todos. Debéis ser muy conscientes de vuestra vocación,

porque habéis sido llamados por Dios a participar de la misión de Jesús y desarrollar la tarea de educar en la fe en nombre de la Iglesia. Por eso es tan importante desarrollar esta vocación en íntima comunión de pensamiento y de acción con toda la Iglesia.

Este es el sentido del rito de envío que hoy realizaremos: dejar claro que ser catequista no es una iniciativa vuestra, sino respuesta a una llamada que Dios os hace por medio de la Iglesia. Dicho de otro modo: no existe un derecho de un cristiano a ser catequista de una comunidad, porque este ministerio es un servicio que la Iglesia os encomienda. El rito de envío pone de manifiesto que es la Iglesia diocesana quien os pide que os comprometáis y le ayudéis a iniciar a los niños y jóvenes en la fe. Es, por ello, una manifestación pública de vuestra vocación y misión.

4. Unidos María

La celebración de la fiesta de la Virgen del Pilar nos recuerda también que esta tarea debemos hacerla, como la primera comunidad cristiana, muy unidos a María, la madre de Jesús. El libro de Hechos explicaba muy bien cómo Ella aglutinó a los primeros discípulos ayudándoles a perseverar en la oración y en la invocación del Espíritu Santo, que les lanzaría a la misión. También hoy, cuando nos disponemos a comenzar un nuevo curso, sentimos su presencia maternal junto a nosotros. María nos ayuda a introducirnos en el misterio de Jesús, a escuchar su Palabra y a conservarla en el corazón, para así proclamarla, dando testimonio de lo que hemos visto y oído.